

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (trečioji kolegija) NUTARTIS
2005 m. spalio 17 d.*

Byloje T-28/02

First Data Corp., įsteigta Wilmington, Delaware (JAV),

FDR Ltd, įsteigta Dover, Delaware (JAV),

First Data Merchant Services Corp., įsteigta Sunrise, Floridoje (JAV),

atstovaujamos iš pradžių advokatų P. Bos ir M. Nissen, o vėliau – P. Bos,

ieškovės,

* Proceso kalba: anglų.

prieš

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujamą iš pradžių R. Wainwright, W. Wils ir V. Superti, o vėliau – R. Wainwright ir T. Christoforou, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2001 m. rugpjūčio 9 d. Komisijos sprendimo 2001/782/EB dėl procedūros pagal EB sutarties 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį 1 straipsnio penktą įtrauką (byla COMP/29.373 – *Visa International*) (OL L 293, p. 24),

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Jaeger, teisėjai V. Tiili ir O. Czúcz,

kancleris E. Coulon,

priima šią

Nutartį

Ieškinio faktinės aplinkybės

- 1 *First Data Corp.* yra *FDR Ltd* patronuojanti bendrovė, kuri ją valdo per filialą *First Data Resources Inc.* Ji taip pat yra *First Data Merchant Services Corp.* patronuojanti bendrovė, kuri ją valdo per filialą *First Financial Management Corp.* Visos šios bendrovės sudaro grupę *First Data* (toliau – *First Data*).

- 2 *FDR* savo veiklą Europoje vykdo mokėjimo kortelių srityje *First Data Europe* vardu. *JAV* jos patronuojanti bendrovė *First Data Resources* yra viena pagrindinių paslaugų teikėjų tokių kortelių emitentams. Be to, *First Data Merchant Services* yra viena svarbiausių „igijimo“ paslaugų teikėja *JAV* rinkoje.

- 3 *Visa International Service Association* (toliau – *Visa*) yra privati, pelno siekianti įmonė, kurią sudaro apie 20 000 finansų įstaigų – visame pasaulyje esančių jos narių. Ji naudoja tuo pačiu vardu pavadintą kortelių sistemą (toliau – *Visa* kortelių sistema).

- 4 1977 m. sausio 17 d. *Visa* (ankstesniu pavadinimu *Ibanco Ltd*) Komisijai pranešė apie įvairias *Visa* ir jos narių veiklą reglamentuojančias taisykles siekdama, kad arba būtų priimtas sprendimas dėl pažeidimų nebuvimo, arba suteikta išimtis pagal EB 81 straipsnio 3 dalį.

- 5 1985 m. balandžio 29 d. Komisija išsiuntė šiai įmonei raštą dėl tyrimo neatlikimo, bet, gavusi skundą dėl mokesčių už *Visa* kortelių tarptautinį pakeitimą, pradėjo savo tyrimą, o 1992 m. gruodžio 4 d. savo raštą dėl tyrimo neatlikimo atšaukė.

- 6 2000 m. spalio 14 d. Komisija pagal 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamento Nr. 17, Pirmojo reglamento, įgyvendinančio Sutarties (81) ir (82) straipsnius (OL 13, 1962, p. 204), 19 straipsnio 3 dalį paskelbė pranešimą kviesdama trečiąsias suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas dėl jos ketinimo priimti teigiamą sprendimą dėl nediskriminavimo taisyklės, pakeistų tarptautines paslaugas reglamentuojančių taisyklių ir taisyklės, kad „negalima įgyti be išleidimo“ (*no-acquiring-without-issuing rule*) atžvilgiu (OL C 293, p. 18). Paskelbus šį pranešimą, ieškovės savo pastabų nepateikė.

- 7 2001 m. gegužės 22 d. *First Data* atstovai susitiko su *Visa* atstovais, siekdami pristatyti savo įsigijimo veiklos Europoje ir tapimo *Visa* nare vystymo projektą. Šiuo klausimu *VisaFirst Data* nurodė, kad norint tapti jos nare reikia įvykdyti 2 sąlygas: pirma, prašymą pateikęs asmuo turi būti finansų įstaiga ir, antra, prieš pradėdamas vykdyti įgijimo veiklą jis turi būti emitentas.

- 8 2001 m. liepos 11 d. *First Data* raštu paprašė *Visa* pateikti visą su prašymu tapti *Visa* nare susijusią medžiagą.
- 9 2001 m. liepos 20 d. *Visa*, pateikdama *First Data* atsakymą, priminė priėmimo į nare sąlygas, kurios buvo nurodytos per 2001 m. gegužės 22 d. susitikimą.
- 10 2001 m. rugpjūčio 9 d. Komisija priėmė Sprendimą 2001/782/EB dėl procedūros pagal EB sutarties 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/29.373 – *Visa International*) (OL L 293, p. 24, toliau – ginčijamas sprendimas).
- 11 Šios sprendimo rezoliucinėje dalyje nurodyta:

„1 straipsnis

Remdamasi turimais faktais Komisija mano, kad nėra pagrindo taikyti EB sutarties 81 straipsnio 1 dalį ir (arba) EEE susitarimo 53 straipsnį šių *Visa International* mokėjimo kortelių sistemą reglamentuojančių taisyklių atžvilgiu:

<...>

— taisyklei, kad negalima įgyti be išleidimo (*no-acquiring-without-issuing rule*), numatyta įstatų 2.04–2.07 straipsniuose <...> (toliau – ginčijama taisyklė)“.

Procesas

- 12 Ieškovės pareiškė šį ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2002 m. vasario 4 dieną.
- 13 2002 m. balandžio 4 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu atskiru dokumentu atsakovė pateikė prieštaravimą dėl priimtumo pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 114 straipsnį.
- 14 2002 m. birželio 17 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu *Visa* paprašė leisti įstoti į bylą Komisijos pusėje.
- 15 2002 m. liepos 4 d. laišku ieškovės, remdamosi Procedūros reglamento 116 straipsnio 2 dalimi, pateikė prašymą užtikrinti jos pastabose dėl prieštaravimo dėl priimtumo 6 dalies ketvirtame – septintame sakiniuose, 7 dalies trečiame sakinyje ir 13 dalies trečiame ir ketvirtame sakiniuose nurodytų duomenų konfidencialumą, nes juose buvo komercinių paslapčių.

- 16 2003 m. sausio 7 d. Pirmosios instancijos nutartimi prieštaravimas dėl priimtumo buvo prijungtas prie bylos nagrinėjimo iš esmės, o sprendimas dėl bylinėjimosi išlaidų buvo atidėtas.
- 17 2003 m. sausio 20 d. nutartimi *Visa* buvo leista įstoti į bylą Komisijos pusėje. Jai buvo perduotas nekonfidencialus pastabų variantas.
- 18 2003 m. vasario 12 d. pateiktu dokumentu *Visa* pareiškė prieštaravimą dėl prašymo dėl konfidencialumo užtikrinimo. 2003 m. balandžio 10 d. įregistruotu dokumentu ieškovės dėl šio prieštaravimo pareiškė savo pastabas.
- 19 2003 m. rugpjūčio 14 d. Pirmosios instancijos teismas nutartimi patenkino prašymą užtikrinti pastabų dėl prieštaravimo dėl priimtumo 6 dalies ketvirtame – septintame sakiniuose, 7 dalies trečiame sakinyje ir 13 dalies trečiame ir ketvirtame sakiniuose nurodytų duomenų konfidencialumą. Sprendimas dėl bylinėjimosi išlaidų buvo atidėtas.
- 20 Kadangi buvo pakeista Pirmosios instancijos teismo kolegijų sudėtis ir teisėjas pranešėjas buvo perkeltas į trečiąją kolegiją, byla buvo perduota šiai kolegijai.
- 21 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 64 dalį, paprašė šalių pateikti tam tikrus dokumentus ir pateikė joms klausimus raštu.

22 Ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis susijęs su nagrinėjama taisykle;

- įpareigoti Komisiją ir *Visa* pateikti informaciją ir (arba) dokumentus, susijusius su pagrįsto kortelių skaičiaus, minimo ginčijamo sprendimo 18 konstatuojamojoje dalyje ir sprendimo pabaigos 21 išnašoje, nustatymu;

- įpareigoti Komisiją arba *Visa* pateikti atsiliepime į ieškinį minimo Tarptautinio įgijimo planavimo ir įgyvendinimo vadovo („Cross-border Acquiring Planning and Implementation Guide“) kopiją;

- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas;

- priteisti iš *Visa* bylinėjimosi išlaidas, susijusias su įstojimu į bylą.

23 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti šį ieškinį kaip nepriimtina ir (arba) kaip nepagrįstą;

— priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

- 24 2005 m. sausio 28 d. laišku *Visa* Pirmosios instancijos teismą informavo apie savo sprendimą nedelsiant panaikinti nagrinėjamą taisyklę *Visa* kortelės sistemos Europoje atžvilgiu. Be to, *Visa* atsiėmė įstojimo į bylą prašymą.
- 25 2005 m. vasario 3 d. Pirmosios instancijos teismas nurodė šalims pateikti pastabas dėl *Visa* atsisakymo įstoti į bylą ir pastabas ieškinio dalyko išnykimo klausimu. Šalims taip pat buvo pranešta apie Trečiosios kolegijos pirmininko sprendimą nukelti 2005 m. vasario 25 d. paskirtą posėdį vėlesnei datai.
- 26 *Visa* atsiėmus stojimo į bylą prašymą, 2005 m. balandžio 6 d. Pirmosios instancijos teismo nutartimi ji buvo išbraukta iš Pirmosios instancijos teismo registro kaip įstojusi į bylą šalis.

Dėl teisės

- 27 Pagal Procedūros reglamento 113 straipsnį Pirmosios instancijos teismas, vadovaudamasis 114 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatomis, savo iniciatyva bet kuriuo metu gali apsvarstyti, ar viešosios tvarkos požiūriu nėra draudimo tęsti bylos nagrinėjimą, arba, išklausęs šalis, paskelbti, kad nebėra ieškinio dalyko ir nėra reikalo priimti sprendimą. Procedūros reglamento 114 straipsnio 3 dalis numato, kad likusi proceso dalis vyksta žodžiu, išskyrus kai Pirmosios instancijos teismas nusprendžia kitaip.

28 Išklausęs šalis dėl nagrinėjamos taisyklės panaikinimo vykstant procesui poveikio, Pirmosios instancijos teismas mano turįs pakankamai informacijos ir nusprendžia pradėtą žodinę proceso dalį užbaigti.

Šalių argumentai

29 Komisija mano, kad neliko ieškinio dalyko ir ieškovės nebėra suinteresuotos palaikyti ieškinį.

30 Ieškovės tvirtina, kad nei tai, kad *Visa* panaikino nagrinėjamą taisyklę, nei tai, kad ji atsisakė dalyvauti byloje kaip įstojusi į bylą šalis, negali būti pakankamas pagrindas užbaigti procesą. Jos remiasi trimis argumentais.

31 Pirma, jos tvirtina, kad nėra jokios garantijos, jog *Visa* vėl nepradės taikyti nagrinėjamos taisyklės arba nepriims analogiškas pasekmes sukeliančios panašios taisyklės. Ieškovių manymu, palikus galioti ginčijamą sprendimą tokius veiksmus bus galima atlikti lengviau. Jos mano, kad, Pirmosios instancijos teismui nepriėmus principinio sprendimo, *Visa* galėtų bandyti sukliudyti *First Data* kaip įgijėjui patekti į *Visa* kortelių sistemą Europoje.

32 Antra, ieškovės tvirtina, kad jos yra suinteresuotos palaikyti šį ieškinį, nes Pirmosios instancijos teismas gali priimti joms palankų sprendimą, įskaitant ir dėl priėmimo į nares reikalavimo turėti bankinės veiklos licenciją, ypač todėl, kad Komisija klaidingai pripažino nagrinėjamą taisyklę, prieš tai neatlikusi tinkamo tyrimo dėl jos dalyko bei poveikio. Ieškovės pabrėžia, kad ieškinio dalykas neišnyko, nes toks

reikalavimas liko galioti ir po to, kai *Visa* panaikino nagrinėjamą taisyklę. Todėl ieškovės mano, kad norint tapti vien įgijėju reikalavimas turėti bankinės veiklos licenciją nėra pateisinamas.

- 33 Trečia, ieškovės mano, kad Pirmosios instancijos sprendimas, konkrečiai kalbant, sprendimas, patvirtinantis jų ieškinyje nurodytą trečią teisinį pagrindą, grindžiamą tuo, kad Komisija, nusprenddama, jog nebuvo akivaizdžių konkurencijos apribojimų, padarė teisės ir (arba) fakto klaidą, galėtų būti pagrindas joms pareikšti ieškinį *Visa* dėl žalos atlyginimo. Iš tikrųjų ieškovės mano, kad Pirmosios instancijos teismo sprendimas, pripažįstantis, jog Komisija nepagrįstai patvirtino nagrinėjamą taisyklę ir pripažino reikalavimą dėl bankinės veiklos licencijos esant teisėtą, neišvengiamai reikš, jog abi šios sąlygos buvo neteisėtos ginčijamo sprendimo priėmimo metu ir jį priėmus.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 34 Pagal nusistovėjusią Pirmosios instancijos teismo praktiką fizinio ar juridinio asmens pareikštas ieškinyje dėl panaikinimo priimtinas tik tuo atveju, kai ieškovas suinteresuotas ginčijamo akto panaikinimu. Toks suinteresuotumas reiškia, kad pats akto panaikinimas turi turėti teisinių pasekmių arba, kitaip tariant, kad dėl ieškinio baigties jį pareiškusiai šaliai turi atsirasti nauda (žr. 2004 m. rugsėjo 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *MCI prieš Komisiją*, T-310/00, Rink. p. II-3253, 44 punktą ir minėtą teismų praktiką).
- 35 Šiuo atžvilgiu primintina, kad ieškinio priimtinumą sąlygos, išskyrus atvejį, kai prarandamas suinteresuotumas palaikyti ieškinį, vertinamos tuo metu, kai jis pareiškiamas (žr. 2002 m. kovo 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Shaw ir Falla prieš Komisiją*, T-131/99, Rink. p. II-2023, 29 punktą ir minėtą teismų praktiką).

- 36 Vis dėlto vadovaujantis gero teisingumo vykdymo interesais tokia su ieškinio priimtimumo vertinimo momentu susijusi išvada negali kliudyti Pirmosios instancijos teismui pripažinti, kad nėra reikalo priimti sprendimo dėl ieškinio, jeigu ieškovas, kuris iš pradžių buvo suinteresuotas pareikšti ieškinį teisme, dėl pareiškus ieškinį atsiradusio įvykio prarado bet kokią asmeninį suinteresuotumą ginčijamo sprendimo panaikinimu.
- 37 Iš tikrųjų ieškovas gali pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, tik jei jis lieka asmeniškai suinteresuotas ginčijamo akto panaikinimu (žr. 2001 m. balandžio 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Torre ir kt. prieš Komisiją* T-159/98, Rink. VT p. I-A-83 ir II-395, 30 punktą ir minėtą teismų praktiką).
- 38 Teisingumo Teismas dėl apeliacinio skundo priimtimumo taip pat yra nusprendęs, kad jis savo iniciatyva gali remtis tuo, kad šalis prarado suinteresuotumą pateikti apeliacinį skundą arba jį palaikyti dėl Pirmosios instancijos teismui priėmus sprendimą atsiradusio įvykio, kuris panaikina apelianto interesams daromą neigiamą poveikį, ir dėl to pripažinti apeliacinį skundą esant nepriimtina arba netekusį dalyko. Iš tikrųjų ieškovo suinteresuotumas pareikšti ieškinį teisme reiškia, kad dėl apeliacinio skundo baigties jį pareiškusiai šaliai turi atsirasti nauda (1995 m. spalio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Rendo ir kt. prieš Komisiją*, C-19/93 P, Rink. p. I-3319, 13 punktas).
- 39 Todėl reikia išnagrinėti, ar galimas ginčijamo sprendimo 1 straipsnio penktos įtraukos panaikinimas po to, kai nagrinėjama taisyklė jau yra panaikinta, galėtų sukelti ieškovėms naudingų teisinių pasekmių (šiuo klausimu žr. 2000 m. birželio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *EPAC prieš Komisiją*, T-204/97 ir T-270/97, Rink. p. II-2267, 154 punktą).
- 40 Šiuo atveju manytina, kad buvęs ieškovių suinteresuotumas pareikšti ieškinį teisme buvo prarastas panaikinus nagrinėjamą taisyklę. Iš tikrųjų galimas Pirmosios instancijos teismo sprendimas panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio penktą

įtrauką negalėtų sukelti EB 233 straipsnyje nurodytų pasekmių. Net ir ginčijamo sprendimo panaikinimo atveju Komisija negalėtų priimti naujo sprendimo, kuriame nebūtų galimų Pirmosios instancijos teismo konstatuotų klaidų, nes neegzistuoję nagrinėjama taisyklė (šiuo klausimu žr. 1997 m. birželio 13 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *TEAM ir Kolprojekt prieš Komisiją*, T-13/96, Rink. p. II-983, 27 ir 28 punktus).

41 Ieškovių argumentai tokios išvados nepaneigia.

42 Pirma, dėl ieškovių tvirtinimo, kad *Visa* galėtų priimti panašią į nagrinėjamą taisyklę, primintina, jog ūkio subjektas privalo pagrįsti atsiradusį bei tuo metu egzistuojantį suinteresuotumą panaikinti ginčijamą aktą (1992 m. rugsėjo 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *NBV ir NVB prieš Komisiją*, T-138/89, Rink. p. II-2181, 33 punktas) ir jog šiuo atveju taip nebuvo padaryta.

43 Jei suinteresuotumas, kuriuo remiasi ieškovas, susijęs su būsima teisine padėtimi, jis turi įrodyti, kad šios padėties atžvilgiu kylanti grėsmė jau yra reali. Tačiau šiuo atveju taip nėra, nes tai, ar *Visa* priims analogišką taisyklę ateityje, priklauso vien nuo *Visa* valios. Tai yra tik hipotetinis suinteresuotumas, kurio nepakanka siekiant pripažinti, kad nepanaikinus ginčijamo sprendimo ieškovių teisinei padėčiai bus daromas poveikis.

44 Antra, ieškovės mano, kad galimas jų naudai priimtas Pirmosios instancijos teismo sprendimas taip pat galėtų pakeisti *Visa* savo nariams nustatytą reikalavimą turėti bankinės veiklos licenciją.

- 45 Šiuo klausimu primintina, kad *Visa* nustatytos taisyklės, reikalaujančios turėti bankinės veiklos licenciją, ginčijamas sprendimas neapima. Net ir darant prielaidą, kad Komisija privalėjo išnagrinėti nagrinėjamą taisyklę atsižvelgdama kaip į vieną iš rinką apibūdinančių sąlygų į reikalavimą turėti bankinės veiklos licenciją, tai negali turėti įtakos faktui, kad jos ginčijamas sprendimas neapima. Todėl net jei ginčijamo sprendimo 1 straipsnio penkta įtrauka būtų panaikinta ir jeigu Komisija privalėtų iš naujo išnagrinėti nagrinėjamos taisyklės atitiktį EB 81 straipsniui, tokia situacija automatiškai nedarytų poveikio kitoms *Visa* kortelių sistemą reglamentuojančioms taisyklėms.
- 46 Be to, niekas ieškovėms netrukdo užginčyti prisijungimo prie *Visa* sistemos reglamentuojančių taisyklių, įskaitant ir reikalavimą būti banku, pateikiant skundą Komisijai, o tai savo pastabose dėl į bylą įstojusios šalies atsisakymo įstoti į bylą teigia ir pati Komisija.
- 47 Trečia, dėl ieškovių argumentų, jog būtina panaikinti ginčijamą sprendimą, kad būtų galima pagrįsti galimą ieškinį *Visa* dėl žalos atlyginimo nacionaliniame teisme, visų pirma pažymėtina, kad tai irgi yra ateities ir hipotetinė situacija.
- 48 Iš tikrųjų nėra tikra, kad nagrinėdamas *Visa* pareikštą galimą ieškinį dėl žalos atlyginimo nacionalinis teismas atsižvelgs į Komisijos vertinimą dėl EB 81 straipsnio 1 dalies.
- 49 Kaip žinoma, Bendrijos institucijų priimtiems teisės aktams iš esmės taikoma teisėtumo prezumpcija, kol jie panaikinami (1982 m. balandžio 1 d. Teisingumo

Teismo sprendimo *Dürbeck prieš Komisiją*, 11/81, Rink. p. 1251, 17 punktą ir 2000 m. gruodžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Masterfoods ir HB*, C-344/98, Rink. p. I-11369, 53 punktą). Todėl jeigu nacionalinis teismas priima sprendimą dėl Komisijos sprendime aptariamų susitarimų arba veiksmų, jis negali priimti sprendimo, kuris prieštarautų Komisijos priimtam sprendimui (minėto sprendimo *Masterfoods ir HB* 52 punktą).

- 50 Vis dėlto sprendimas dėl pažeidimų nebuvimo nacionalinių teismų nesaisto, nors tai yra faktinė aplinkybė, į kurią nacionaliniai teismai gali atsižvelgti vykstant nagrinėjimui. Iš tikrųjų iš Reglamento Nr. 17 2 straipsnio matyti, kad Komisijos sprendimas dėl pažeidimų nebuvimo reiškia tik tai, jog remdamasi turimais faktais ji patvirtina, kad neturi jokio pagrindo imtis priemonių. Todėl toks sprendimas nereiškia nei galutinio vertinimo, nei juo labiau pozicijos, priklausančios išimtinai Komisijos kompetencijai, užėmimo. Kadangi, kaip Teisingumo Teismas jau yra daugelį kartų nusprendęs, EB 81 straipsnio 1 dalis taikoma tiesiogiai ir fizinis asmuo gali nacionaliniuose teismuose remtis ja ir iš jos kylančiomis teisėmis ir kadangi nacionaliniai teismai taip pat gali turėti kitokią informaciją byloje, jie privalo suformuluoti savo nuomonę dėl EB 81 straipsnio 1 dalies taikymo atitinkamiems susitarimams, remdamiesi jiems žinomais faktais (generalinio advokato G. Reischl išvada, pateikta 1980 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo sprendimui *Marty prieš Lauder*, 37/79, Rink. p. 2481, 2502, 2507; taip pat šiuo klausimu žr. sprendimo *Marty prieš Lauder* 13 punktą ir 1990 m. gruodžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Prodifarma ir kt. prieš Komisiją*, T-116/89, Rink. p. II-843, 70 punktą).

- 51 Nacionaliniai teismai taip pat privalo, jeigu abejoja Komisijos sprendimo teisėtumu, pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pagal EB 234 straipsnį, iš naujo iškeldami klausimą dėl ginčijamo sprendimo galiojimo, vadinasi, visais atvejais, iškilus ginčui, ieškovės nepraranda teisės ginti savo teisių nacionaliniame teisme (šiuo klausimu žr. 2005 m. balandžio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sniace prieš Komisiją*, T-141/03, Rink. p. II-1197, 40 punktą).

52 Bet kuriuo atveju ginčijamos sprendimo dalies dėl nagrinėjamos taisyklės panaikinimas ieškovių teisinės padėties nepakeistų. Iš tikrųjų, kaip pačios ieškovės teigė savo atsakymuose raštu į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus, panaikinus ginčijamą sprendimą ieškovės nebūtų priimtos į *Visa* sistemą, nes jos, kaip matyti iš jų dubliko, neturi bankinės veiklos licencijos. Todėl, atsižvelgiant į tai, kad reikalavimo norint tapti *Visa* nare turėti bankinės veiklos licenciją ginčijamame sprendimas neapima, ir į tai, kad Pirmosios instancijos teismas negali pakeisti Komisijos vertinimo savo vertinimu, galimas ginčijamo sprendimo dalies dėl ginčijamos taisyklės panaikinimas nedarytų tiesioginio poveikio taisyklės, jog *Visa* nariai privalo būti bankai, teisėtumui. Galiausiai primintina, kad pareiškus ieškinį dėl panaikinimo, kuris numatytas EB 230 straipsnyje, Teisingumo Teismas ir Pirmosios instancijos teismas kompetentingi priimti sprendimą dėl kompetencijos trūkumo, esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimo, šios Sutarties ar kokios nors su jos taikymu susijusios teisės normos pažeidimo arba piktnaudžiavimo įgaliojimais. EB 231 straipsnis numato, kad, jeigu ieškinys pagrįstas, ginčijamas aktas pripažįstamas negaliojantis (2000 m. sausio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *DIR International Film ir kt. prieš Komisiją*, C-164/98 P, Rink. p. I-447, 38 punktas).

53 Tokiomis aplinkybėmis nesant reikalo nagrinėti, ar ieškinio pareiškimo metu ieškovės buvo suinteresuotos pareikšti ieškinį teisme, pripažintina, kad bet kuriuo atveju ieškovės prarado suinteresuotumą toliau palaikyti šį ieškinį. Kadangi šiuo metu nėra realaus suinteresuotumo pareikšti ieškinį teisme, nėra reikalo priimti sprendimą dėl ieškinio.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

54 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 6 dalį, jeigu byloje sprendimas nėra priimamas, Pirmosios instancijos teismas išlaidų klausimą sprendžia savo nuožiūra.

- 55 Kadangi šioje byloje dėl nuo šalių pagrindinėje byloje veiksmų nepriklausančio įvykio nėra reikalo priimti sprendimo, kiekviena šalis pagrindinėje byloje padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (trečioji kolegija)

nutaria:

- 1. Nėra reikalo priimti sprendimą dėl ieškinio.**
- 2. Ieškovės ir Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

2005 m. spalio 17 d., Liuksemburgas.

Kancleris

E. Coulon

Pirmininkas

M. Jaeger